

Život Krumlovského byl dozajista osudný, domnívám se, že film o jeho slabosti a nemoci může působit rovněž otrása-jícím dojmem. Treatment zaznamenává jen dvě vlny hercovy vůle. Prvá (zdá se mi) je výraznější. Posunul bych tedy scény, v nichž se bojuje proti nepřátelské administraci, na začátek a s věcí, ve které jde o umění a o milenku, bych drama uzavíral.

Kůstka, jehož smrt Krumlovského tak zlomila, měl by se snad stát jakýmsi živlem naděje a životnosti. Představuji si, že by bylo radno, aby procházel celým dramatem a aby byl strůjcem různých náhod a oživovacích pokusů. — Z filmové povídky zatím nevyplývá, jaký měl Kůstka pro Krumlovského význam. Jeho smrt nemůže pak býti pocítována jako něco převratného.

Celkem se domnívám, že předložená povídka je dobrý zárodek dramatu a že věc sama dá ještě hodně práce.

Rád bych upozornil na Š. hru Kde domov můj? — Je tam divadelní společnost v situaci, kterou líčí naše povídka. — Možná, že tato okolnost bude autorovi překážet (já ji posuzuji jako něco obecného) a že ji nahradí jinými výjevy.

Trochu bych chtěl polemizovat s tvrzením uvedeným na konci G. povídky: K pobudům a k opilcům se není třeba obracet s uměním, ale se zdravotní policií.